TREI DINTRE „ACTORII" DE ASTĂZI ÎN POSTURA DE COMENTATORI AI PARTIDELOR DE LA BUCUREȘTI ȘI PLOIEȘTI

VIGU, „veteranul" lotului A :

„TOATE EFORTURILE PENTRU ATINGEREA «COTEI ZAGREB» !"

Joi seara au sosit la Snagov vicepreședintele F.R.F. **Ștefan Covaci**, antrenorul echipelor naționale ale României, care a fost prezent — miercuri seara — în tribunele stadionului Vicente Calderon din Madrid, la fiecul-test al selecționatei spaniole în compania combinatei **M.S.V. Duisburg — Schalke 04**, precum și **Dudu Georgescu**, care a participat la festivitatea atribuirii „Ghetei de aur" de la Paris. Ștefan Covaci a revăzut, cu secundul său, Constantin Cernăianu, desfășurarea programului de pregătiri și a și condus, ieri, antrenamentul lotului,

IOSIF VIGU

antrenament pe care l-a efectuat și Dudu Georgescu. După-amiaza și seara de ieri au fost dedicate unor discuții amănunțite asupra tuturor aspectelor pregătirii, a conținutului jocului, asupra caracteristicilor adversarilor de astăzi, fotbaliștii polonezi, și — mai cu seamă — asupra celor ale jucătorilor spanioli pe care Ștefan Covaci i-a văzut în urmă cu trei zile la lucru. Din întreaga activitate a componenților lotului s-a degajat dorința ca întregul grup de selecționați să atingă acea formă sportivă și de unitate sufletească din zilele care au precedat partida de la Zagreb. Este ideea cu care a și început, dealtfel, interlocutorul nostru, **Iosif Vigu**, prezentarea jocului de astăzi :

„Ne-am dat seama toți cei care am făcut parte din lotul deplasat la Zagreb cît de importante au fost eforturile neprecupețite ale componenților lotului, din zilele de pregătire ale jocului, pentru ca fiecare să ajungem la un potențial — fizic, tehnic, moral — maxim. Din acea experiență pe viu, trăită de fiecare dintre noi, am înțeles că trebuie să repetăm, cu aceleași rezultate, dacă nu mai bune, lupta pentru atingerea «cotei Zagreb». În acțiunea aceasta de mare importanță, partida cu echipa secundă a Poloniei reprezintă un moment esențial, fiindcă ea ne va arăta unde ne aflăm la ora actuală. Vom întîlni un adversar valoros, o formație cu multi jucători care luptă pentru a intra în lotul Poloniei pentru turneul final al C.M. 1978, unde selecționata primă și-a și asigurat, practic, un loc".

Conducerea tehnică a lotului nostru intenționează să înceapă jocul cu 11-le alinîat în partida cu Grecia.

În privința ultimelor vești din tabăra echipei poloneze, se anunță o posibilă modificare de „ultimă oră". Dacă atacantul **Nawalka** (Wisla Cracovia) va reuși să sosească în timp util (el a fost reținut de evenimente la Cracovia) va fi introdus în locul lui Saezek, pe extrema dreaptă.

O fază din jocul România — Polonia B 2–1, disputat în aprilie, la București. Atac la poarta oaspeților

STANCU, căpitanul echipei de tineret :

„JUCĂM CU GÎNDUL LA REVANȘA PENTRU MADRID..."

Despre meciul echipei de tineret de la Ploiești ne-a vorbit *Constantin Stancu*, fundașul central al selecționatei și totodată căpitanul echipei. *„Astăzi susțin al 14-lea meci internațional cu formația de tineret. Cunosc suficient de bine adversarul, căci am mai avut prilejul să joc împotriva selecționatei de tineret a Poloniei, anul trecut, tot la Ploiești. Atunci am cîștigat întîlnirea cu 2–1. Meciul de astăzi va fi destul de greu pentru noi, dat fiind faptul că selecționata Poloniei are un stil de joc total diferit față de al nostru. Polonezii preferă angajamentului fizic, sînt bătăioși, jocul de contraatac, cu mingi lungi adresate unor viituri foarte rapide, fiind arma lor preferată. Noi va trebui să răspundem printr-un joc de construcție, cu mărirea vitezei în zona de finalizare, bazat pe fanteziа tehnică și spiritul de creație al lui Chițaru, Radu II și Tălnar și cu mare atenție în apărare, unde sprijinul reciproc și dublajul trebuie să fie preocuparea noastră principală. „Stilul-polonez" îl mai cunosc și Bărbulescu, Zahiu, Radu II și Irimescu, toți prezenți în formație în întîlnirea de anul trecut. Am credința că vom termina victorioși partida de astăzi, pe care sîntem deciși s-o abordăm cu toată ambiția, pentru că ea reprezintă pentru noi o ultimă repetiție în vederea revanșei mult dorite, meciul cu echipa de tineret a Spaniei, care trebuie să stearpă, cît de cît, amintirea acelui 0–3 de la Madrid".*

Ieri, în cursul după-amiezii, selecționații au efectuat un ultim antrenament. Antrenorii *Octavian Popescu* și *Alex. Fronea* au un singur semn de întrebare în privința alcătuirii formației : *Radu II* acuză dureri la genunchi și folosirea lui a devenit incertă. Fotbaliștii polonezi au sosit în Capitală joi seară, continuîndu-și drumul cu autocarul spre Ploiești. Ieri, la ora jocului, antrenorul *Waldemar Obrebski* a efectuat un antrenament cu jucătorii săi pe stadionul Petrolul, urmînd să se decidă asupra formației în cursul zilei de azi. El are la dispoziție următorul lot : *Kostrzewa* și *Szczech* — portari ; *Majewski, Wrona, Wojtowicz, Zalezny, Lipka, Surlit, Nosko, Faber, Wrobel, Iwan, Krol, Gzil, Okonski* — jucători de cimp. Formația României se prezintă astfel : *Windt* — *Gh. Dumitrescu, Stancu, Zahiu, Bărbulescu* — *Dorgulescu, M. Răducanu, Țicleanu, Chițaru, Radu II (Fanici), Tălnar.*

Întîlnirea este programată pe stadionul Petrolul, de la ora 15, și va fi condusă de arbitrul *I. Rus*.

Fotbal

DIVIZIA B

ARBITRI, LĂSAȚI GAZDELE SĂ SE DESCURCE SINGURE !

Etapa nr. 7 a diviziei B trezește un interes sporit în rîndul amatorilor de fotbal din țara noastră, deoarece „runda" diviziei A este aminată în vederea partidelor cu selecționatele Poloniei. Ultima etapă a eșalonului secund ne-a arătat că echipele aruncă în întrecere toate forțele pentru a acumula, încă din această primă parte a competiției, punctele care să le scuteacă de emoții sau, în cazul celor ce luptă pentru șefie, să se distanțeze de ceilalți adversari. Dar, pe alocuri, se înregistrează unele **arbitraje ciudate** ce duc la deformarea rezultatelor. Așa, bunăoară, la Bucuresti, la meciul **Rapid — Muscelul Cîmpulung** arbitrul **S. Drăgulici** (Drobeta Tr. Severin) a dat unele decizii care au favorizat net pe giuleșteni : la scorul de 0–0 a anulat un gol al oaspeților înscris în condiții regulamentare, iar al treilea gol al Rapidului a fost realizat ca urmare a faptului că trei bucureșteni se aflau în poziție de ofsaid. Aceste greșeli comise de un arbitru cu experiență au produs nemulțumiri în rîndurile spectatorilor. Echipa bucureșteană putea să fie lipsită de aceste avantaje fiindcă și fără ele ar fi terminat învingătoare, datorită plusului de valoare ce-l are față de proaspăta divizionară B. În alte locuri, ca de exemplu la Galați, la partida **C.S.U. — S. C. Tulcea**, egalitatea obținută de gazde s-a produs în ultimul minut al jocului, după un cronometraj „aproximativ" al conducătorului întîlnirii, **V. Murgășan** (Bucuresti).

După cum se vede, mai sînt cazuri în care arbitrii favorizează gazdele și de aceea este necesar ca forul central al arbitrilor să ia măsurile corespunzătoare.

PROGRAMUL ȘI ARBITRII ETAPEI A 7-a

SERIA I : ● C.F.R. Pașcani — C.S. Botoșani ; **Gh. Vasilescu I** (Bucuresti) ● Oțelul Sf. Gheorghe — Nitramonia Făgăraș ; **Fl. Cenea** (Caracal) ● C.S.M. Suceava — Tractorul Brașov ; **C. Szilaghi** (Baia Mare) ● F.C.M. Galați — Viitorul Vaslui ; **Max Popescu** (București) ● F.C. Brăila — S.C. Tulcea ; **F. Colosi** (București) ● Gloria Buzău — C.S.U. Galați ; **C. Dinulescu** (București) ● Ceahlăul P. Neamț — Victoria Tecuci ; **T. Balanovici** (Iași) ● Portul Constanța — I.C.I.M. Brașov ; **N. Georgescu** (București) ● Steagul roșu Brașov — Relonul Săvinești ; **M. Buzea** (București)

SERIA A II-a : ● Metalul București — F.C.M. Giurgiu ; **Gh. Ispas** (Constanța) ● Chimia Rm. Vîlcea — Dinamo Slatina ; **I. Igna** (Arad) ● Progresul București — Celuloza Călărași ; **Fl. Anuțescu** (Pitești) ● Șoimii Sibiu — Carpați Sinaia ; **Gh. Manta** (București) ● Electroputere Craiova — Gaz metan Mediaș ; **Em. Poka** (Deva) ● Chimia Tr. Măgurele — Unirea Alexandria ; **Gh. Retezan** (București) ● Metalul Plopeni — Rapid București ; **N. Rainea** (Bîrlad) ● Pandurii Tg. Jiu — Autobuzul București ; **V. Tătar** (Hunedoara) ● Petrolul Ploiești — Muscelul Cîmpulung ; **V. Tecu** (București) — se dispută azi, de la ora 13.

SERIA A III-A : ● Gloria Bistrița — C.F.R. Cluj-Napoca ; **O. Anderco** (Satu Mare) ● Chimica Tîrnăveni — Armătura Zalău ; **I. Urdea** (București) ● „U" Cluj-Napoca — Victoria Carei ; **M. Moraru** (Ploiești) ● Aurul Brad — Victoria Călan ; **S. Drăgulici** (Drobeta Tr. Severin) ● Metalurgistul Cugir — C.F.R. Timișoara ; **I. Rus** (Tg. Mureș) ● Minerul Lupeni — Minerul Motru ; **Gh. Ispas** (Constanța) ● Minerul Anina (0—0) — din etapa de duminică trecută — urmînd ca Nădrag a fost suspendat pe timp de trei etape.

● **AZI, ANALIZA ARBITRAJELOR DIN DIVIZIA A.** F.R. Fotbal va face astăzi, de la ora 18,30, analiza arbitrajelor din divizia A. Cu acest prilej se va proiecta filmul „Admis și neadmis" (cu 12 ai regulamentului de joc ; gresești și incorecțitudini), trimis de F.I.F.A. De asemenea, se vor face unele recomandări arbitrilor din lotul A. Analiza va avea loc în clădirea din str. Vasile Conta nr. 16, etajul 8.

ȘTIRI ● ȘTIRI

● **O SANCȚIUNE ASPRĂ, PE MĂSURA FAPTELOR.** În meciul de divizia C (seria a IV-a) Olimpia Rm. Sărat — Victoria Florești (din etapa a VII-a) arbitrul Augustin Șandor (Iași) a fost lovit de către jucătorii echipei din Florești, fapt pentru care meciul s-a întrerupt cu 10 min. 25. F.R.F. a analizat cele întîmplate și a dictat sancțiuni exemplare : **suspendarea echipei Victoria, în etapa următoare, eliminarea din activitatea competițională, pe timp de un an, a jucătorilor V. Treistaru, A. Polonca și T. Sălișcan și omologarea meciului cu 3—0 în favoarea formației Olimpia.** ● Pentru incidentele petrecute la meciul **Minerul Nădrag — Minerul Anina** (0—0) — din etapa de duminică trecută — terenul din Nădrag a fost suspendat pe timp de trei etape.

● **AZI, ANALIZA ARBITRAJELOR DIN DIVIZIA A.** F.R. Fotbal va face astăzi, de la ora 18,30, analiza arbitrajelor din divizia A. Cu acest prilej se va proiecta filmul „Admis și neadmis" (cu 12 ai regulamentului de joc ; gresești și incorecțitudini), trimis de F.I.F.A. De asemenea, se vor face unele recomandări arbitrilor din lotul A. Analiza va avea loc în clădirea din str. Vasile Conta nr. 16, etajul 8.

SĂ NE APROPIEM PUȚIN DE... BANCA ANTRENORILOR

DUDU GEORGESCU (ȘI) ANTRENOR ? NOUĂ NI SE PARE ABSOLUT NORMAL !

Pornind să discutăm despre condiția antrenorilor de fotbal, trebuie să convenim, implicit, că pe traseul formării acestora există unele deficiențe care greveză, în ultimă instanță, gradul de competență al corpului de tehnicieni. Se acreditează ideea, nu fără temei, că profesorii de mîine ai fotbalului ies destul de ușor de pe „banda de fabricație". Asupra acestui aspect, un apreciat specialist la vremea sa, ing. **Virgil Economu**, spunea : **„Vrei să devii antrenor la noi ? Treabă ușoară. Urmezi cursurile medii sau superioare, de obicei fără frecvență, te prezinți la un număr de examene pe care nu se poate să nu le iei și, după ce ai pus ghetele în cui, începi să profesezi. Cei mai mulți se aruncă la echipe mari. Alții devin... turiști de profesie, cutreierînd toate eșaloanele..."**

Experimentatul tehnician a exagerat puțin, însă dacă am face o ancheză oficială cîte „intrări" și „ieșiri" au fost operate de forul de specialitate la capitolul antrenori, cîte contracte au fost desfăcute și cîte au fost încheiate în ultimii 2—3 ani, atunci trebuie să cădem de acord (cîteminimînd, desigur, factorii subiectivi) că **toate necazurile vin din lipsa de pregătire, de competență, a multora dintre antrenori.** Semnalele de insatisfacție ale federației față de producția inadmisibil de redusă a actualelor centre de juniori și copii au la origină aceeași explicație. **Asta însemnă că „jucătorii de ieri", mari sau mici, mai toți trec prin valurile fotbalului în calitate de antrenori, fără însă să poată argumenta cu temei că au pus cu responsabilitate umărul la revitalizarea acestei discipline.**

De la un bun început am vrea să fim bine înțeleși în zugrăvirea acestui tablou, deloc vesel. Păstrînd tot respectul celor ce au fost în trecut jucători cu personalitate, nu vrem să contestăm nimănui dreptul de a urma cursurile de antrenori. Apreciem, de asemenea, acțiunile întreprinse de federație, în decursul anilor, pentru îmbunătățirea calității corpului de tehnicieni (prin recicl ări periodice, analize inopinate, încheierea fiecărui sezon, schimburile de experiență). **Dar, în cerințele de azi ale soccerului nostru ceea ce s-a făcut e cam puțin și de aceea se pretinde o reconsiderare a procesului de formare a tehnicienilor fotbalului, pentru a se impliini exigențele intîlnite în toate sferele învățămîntului. Avem în vedere, în primul rînd, strînsa legătură dintre teoria și practica fotbalului, menită să formeze pe antrenorul de mîine, să-i dea înalte cunoștințe profesionale și de pedagog, competență.** După cum bine se știe, în licee elevii studiază pe plan teoretic, iar în zilele și lunile de practică produc în ateliere și laboratoare, ajută la îndeplinirea planurilor întreprinderilor tutelare ; studenții se pregătesc în aule, dar apoi îmbracă halatul de lucru în uzine și laboratoare ajutînd la rezolvarea unor probleme pentru industrie, agricultură, transporturi, institute de cercetări. Toți se formează la școala muncii, în spiritul eficienței și al responsabilității.

Atunci, de ce în fotbal să fie altfel ? Se spune că și aici practica pentru viitorii antrenori este obligatorie. **Se spune, stă scris negru pe alb, dar ea se face formal și tot atît de formal conducerile eluburilor și coordonatorii centrelor de copii și juniori semnează adeverințele jucătorilor cuprinși în planurile de școlarizare cum că ar fi făcut... minuni !** Astfel, cu hîrtiuța în mînă (că sînt „albiți buni"), cu răspunsuri de „trecere" la teorie, x, y și z obțin miraculoase carnete de antrenori. La una din trecutele consfătuiri cu antrenorii divizionari A și B, plecînd tocmai de la acest neajuns, **Ștefan Covaci,** vicepreședintele federației de specialitate și antrenorul echipelor naționale, cerea **conducătorilor și tehnicienilor de la cluburi să fixeze pentru jucători ore de prezență obligatorie pe terenurile unde se instruiesc copiii, schimbul de mîine al echipelor.** În fotbalul mondial o bună parte din practica a cerut regulă, cei mai buni jucători ai formațiilor luînd sub „patronaj" pe cei mai dotați copii, pentru a le modela talentul și a le dezvolta acele însușiri proprii marilor jucători.

De neînțeles este de ce F.R.F. nu face ordine într-o astfel de problemă vitală pentru ridicarea calitativă a fotbalului ? Eficiența ar fi dublă — una pentru formarea antrenorului pedagog de mîine, alta pentru readucerea copiilor pe terenurile de fotbal. Mare-ar fi mirajul celor mici aflînd că la Dinamo vor învăța abecedul fotbalului de la **Dudu Georgescu** și **Dinu**, la Steaua de la **Dumitru** și **Iordănescu**, la F. C. Argeș de la **Dobrin** și **Olteanu**, la Sportul studențesc de la **Octavian Ionescu** și **Mircea Sandu** etc.

În sfîrșit, un ultim aspect se referă la acea condamnabilă nerespectare a parcurgerii unor etape obligatorii de către antrenori, observată prin unele promovări spectaculoase la conducerile echipelor. În întreprinderile un maistru nu poate fi maistru dacă n-a muncit cot la cot cu muncitorii, un profesor universitar nu poate ajunge la catedră pînă nu a trecut prin etape intermediare, de muncă asiduă, plină de conținut și de responsabilitate. Și unul și celălalt trebuie să probeze prin rezultate concrete. Or, în fotbal nimeni nu prea întreabă **„ce ai dat tovarășe antrenor ca să emiți altiteа și atîtea pretenții, care este produsul tău finit, ce știi să faci ?"** Iată, un subiect de reflecție pentru forul de specialitate. Poate că n-ar fi rău să se instituie și titlul de **„antrenor — stagiar"** și numai după un timp, pe baza unor criterii menite să măsoare reala capacitate a antrenorilor, să se facă încadrările la echipe. Ar fi în sprijinul formării adevăratei competențe.

Stelian TRANDAFIRESCU

Orice asemănare cu dialogul de mai jos nu este — din păcate — întîmplătoare

BINE SPUS, TOVARĂȘE DIRECTOR

Directorul apasă pe butonul soneriei. Secretara apare în ușă, veselă și dezinvoltă. *„Te rog să-l chemi pe pregătitele secției de fotbal".* Secretara iese. Directorul își aprinde o țigară, se apropie de fereastră și privește, nedefinit, prin perdeaua de voal.

A venit și președintele secției de fotbal. Se oprește în fața ușii. Așteaptă, după invitația. E poftit să se aproape. Refuză să la loc în fotoliu. Directorul își stinge țigara și intră direct în subiect:

— Te-am chemat, Vasilică, să discutăm puțin despre problema antrenorului. Cu nuhaiaua asta nu mai merge. Și-apoi, am planuri mari. Mi-am văzut de dușmanii la Feteștî, la Slobozia, la Urziceni, Vreau respirație. Vreau Baia Mare. Vreau vagon-litz. Vreau cursă specială Turom! Ce-mi propui?

— Eu aș zice să-ncercăm cu Ozon.

— N-ai ghicit. Nume prea mare. Ne-ar fine în umbră.

— Atunci, poate, Blujdea.

— Nici. E prea scund. Și nu e tot una cum cobori din tren.

— Să-ncercăm cu Proca..

— Fugi de-acolo, omule. Aud că asta face singur echipa.

— Să zicem Bone.

— Nu. Tace prea mult.

— Teașcă.

— Vorbește prea mult.

— E greu să înțeleg cam ce dorîți. Poate Halagian?

— Ești naiv, Vasilică, sau poate vrei să intri la mițoc?

— Să mergem pe mîna lui Ola.

— Of, Vasile, Vasile... Vrei să-mi bagi pe gît un calugăr? Dă-mi tu nume cu care să mai pot bea și eu un șprit.

— Poate Manolache...

— Imposibil. Nu bea. Și nici n-are categorie, iar eu am planuri mari. Vreau ca în cel mult un an să ne aranjeze Zacchini un turneu în Italia.

— Atunci Stadelli.

— Asta cine-o mai fi?

— E băiat bun. A fost pe la Motru. A cutrelerat Transilvania.

— Nu-mi plac plimbăreții.

— Atunci, să zicem, Babanache.

— Asta ce-a-ntrenat?

— A fost la Fabrica de confecții. Nu mai antrenează. A rămas în producție. Dar nu se poate să fi uitat. Ce părere aveți?

— Nu e rău, Vasile. Dar ești sigur că a rămas în producție?

— Are vreo importanță?

— Are. Dacă tot plecăm în Italia, cine ne face costumele?

— Bine spus, tovarășe director. Cînd începem?

— Chiar mîine! La zece, alegem modelele...

Tudor MATEI

CE SPUN CIFRELE ? 1411 ANTRENORI PE TUȘĂ ! PE TEREN, UN SINGUR ANTRENOR LA 159 DE JUCĂTORI !!

Dispune fotbalul nostru de suficienți tehnicieni? Iată o întrebare la care vom încerca să răspundem în rîndurile care urmează. Pe anul în curs, în scriptele federației de specialitate figurează un număr de 639 de antrenori retribuiți (2 emeriți, 38 de categoria I, 144 a II-a, 350 a III-a și 150 a IV-a) care funcționează la echipe de Divizia A (principal, secund și juniori), la cele din Diviziile B și C, ca și la centrele de copii și juniori. Să nu uităm însă că pe nu mai puțin de 1411 (trei sute de zero 2050 calificați) îi găsim și inactivi, cu carnetul de antrenor în buzunar! Acest scurt bilanț este edificator, el reflectînd o situație ciudată: **celor aproximativ 90 000 de jucători legitimați le revin numai 639 de antrenori care să-i pregătească! O simplă împărțire ne arată limpede că, teoretic, unui singur antrenor i-ar reveni un număr de 159 de jucători pe care ar trebui să-i instruiască!** Nici cel mai înzestrat antrenor, avînd la dispoziție cea mai modernă aparatură electronică de testare și control, n-ar putea să se ocupe de 159 de jucători, darămite, să presupunem, măcar doi. Și totuși, în categoriile performanței, adică ar putea pătrunde în „elita" fotbalului.

Numărul optim de jucători de care un antrenor se poate ocupa, cu foarte bune rezultate, este de maximum 25. Cea mai mare parte a antrenorilor, „produși" de catedra de fotbal din cadrul I.E.F.S., ca și de cursurile de inițiere, la sfîrșitul cărora mulți candidați au obținut carnetul de antrenori, nu profesează. Cauzele sînt multiple. **1. Cei mai mulți dintre ei au renunțat după primele încercări, voluate și eșecuri. În juriul echipelor de Divizia A și B s-au format adevărate „rețele", cercuri închise, în care se păzunde cu foarte mare greutate.** În sprijinul acestei afirmații putem aduce următorul argument: DE ANI DE ZILE, ECHIPELE DIN DIVIZIILE A ȘI B AU LA CONDUCEREA TEHNICĂ CA ANTRENORI, SCHIMBĂRILE SURVENITE, DE LA AN LA AN, FIIND DE FAPT NIȘTE ROCADE. **3. Rarele promovări survenite ici, colo, se datorese unor concursuri de... împrejurări.** Să ne oprim la două exemple foarte semnificative. Constantin Deliu a devenit antrenor principal în urma conflictului dintre Constantin Teașcă și o parte din tinerii jucători de la Universitatea Craiova. La Sportul studențesc, prin plecarea lui Angelo Niculescu la Politehnica Timișoara, conducerea clubului bucureștean, negăsind probabil altă soluție de moment, a apelat la serviciile lui Mircea Rădulescu, „debutant" la cirma unei divizionare A. De menționat faptul că Deliu și Rădulescu au fost multă vreme antrenori secunzi la prima echipă sau la formația de juniori. **4. Conducerile cluburilor manifestă, aproape fără excepție, lipsă de curaj în încredințarea pregătirii primei echipe unui antrenor tînăr, care s-a afirmat la eșaloanele inferioare.** Nu puțini sînt antrenorii care s-au ocupat cu tragere de inimă și cu bune rezultate de pregătirea echipelor de copii și juniori, dar nimeni nu le-a acordat credit, acestia încărunțind la cluburile respective fără să poată ajunge la prima echipă, deși calitățile lor demonstrau contrariul. **5. Categoria antrenorilor care fug pur și simplu de „munca de jos".** Grupul acestora — care este cel mai larg — consideră un compromis, pentru cariera lor, să se ocupe de instruirea copiilor sau juniorilor. Ei preferă să stea luni (sau chiar un an, doi) în expectativă, „pe tușe", cu speranța că vreuna din echipele divizionare o să-i solicite. Există o mulțime de exemple foarte semnificative. Constantin Deliu a devenit antrenor principal în urma conflictului dintre Constantin Teașcă și o parte din tinerii jucători de la Universitatea Craiova. La Sportul studențesc, prin plecarea lui Angelo Niculescu la Politehnica Timișoara, conducerea clubului bucureștean, negăsind probabil altă soluție de moment, a apelat la serviciile lui Mircea Rădulescu, „debutant" la cirma unei divizionare A. De menționat faptul că Deliu și Rădulescu au fost multă vreme antrenori secunzi la prima echipă sau la formația de juniori. **4. Conducerile cluburilor manifestă, aproape fără excepție, lipsă de curaj în încredințarea pregătirii primei echipe** spus că fotbalul nostru este dominat în general de spiritul mijlocașului. Iată și confirmarea : printre patru echipe — Steaua, F.C. Argeș, Poli Timișoara și A.S.A. Tg. Mureș — sînt conduse de mijlocași. **5. Și mai spus că echipele noastre joacă în general mai bine în faza de apărare decît pe cea a atacului.** Faptul că în locurile 5, 6, 7 și 8 se află antrenori-fundași e iarăși o confirmare. În sfîrșit, masiva prezență a înaintașilor în subordinul clasamentului dă de gîndit, explicînd pe o parte faptul că în zona atacului s-au produs cele mai importante modificări de concepție, ceea ce face cu vedeta de ieri să nu prea găsească soluțiile cele mai adecvate, iar pe de altă parte — faptul că **înaintașii, solist prin excelență, se încadrează mai greu — cu excepția de rigoare, înșelîndu-ne — în munca de construire a unei echipe,** care trebuie să înceapă, cărămidă cu cărămidă, dinspre defensivă spre atac. (Fără îndoială că această observație nu poate fi generalizatoare, deoarece există și ti-

CE GÎNDEȘTE ȘI CE POATE SĂ SPUNĂ UN FOTBALIST ÎN MINIATURĂ ?

Gheorghe Bogdan este un copil. Are 13 ani, nasul în vînt și pivirea candidă. Este de mîine mai mult decît de azi. Mișcările îl sînt vioaie, puțin semețe, de băiat deprins cu exercițiul fizic dirijat. Pe scurt, este prototipul fotbalistului din categoria „piticilor", un reprezentant al celor aproximativ 1000 de „legitimați" încadrați la grupa 1964—65, în cele 45 de centre de copii și juniori, cîte funcționează, sub egida F.R.F. Întîmplător, Bogdan învață fotbalul sub culorile clubului Progresul din București. Orice s-ar spune, este un fobalist în miniatură. Un ucenic, de care peste cînd am să ne vor lega, poate, speranțele noastre. Cu ochi larg deschiși, descoperind lumea, Gheorghe Bogdan își exersează și în împărăția fotbalului. Ce o fi în căpșorul lui de copil?...

— Cum ai ajuns fotbalist?

— M-am nimerit acum doi ani pe margine la terenului cu două cinci băieți. Căscam gura. De fapt, noi eram la handbal, dar nu venise totarășa. Antrenorul Gorgorin ne-a chemat la joc. La sfîrșit mi-a spus să mai vin. Și așa vin cu trei poze și cu certificatul de naștere.

— Ai vreun idol?

— Am doi. Pe Cheran și pe Cruyff. Aș vrea să devin și eu un Cheran, cînd tot fundaș dreapta sînt.

— Ce-ți place la Cheran?

— Are un stil simplu, fără prea multe fițe, direct. Știe ce vrea. Dar poate așa, ca un sfat (mă uit la ei cu atenție, nimic nu-i prădează că *el are vorbi serios), vreau să-l spun, să tragă mai des la poartă, căci e cam timid.*

— În ce clasă ești?

— A VIII-a A, la liceul „Gheorghe Șincai".

— Se împacă cu ele zici, cartea cu fotbalul?

— Desigur. Am terminat a VII-a cu media 9,38, chiar dacă am pierdut enteramente pe săptămînă, plus meciul. Aiceva nici eu nu fac, dacă n-ar fi și fotbal. Așa îmi spune și mămica și tăticu și tovarășu' Rusu.

— Cine e tovarășul Rusu?

— Da. Fiindcă se poartă frumos cu noi. Nu ne ceartă cînd greșim, ne explică doar ce n-a fost bine și ne arată cum trebuie făcut. Nu l-am auzit niciodată înjurîndu-ne, cum fac alții.

— Care alții?

— Nu la toți. La Rapid am auzit, în primăvară, cînd jucam cu ei la minifotbal.

— Se întîmplă să nu fii de acord cu tovarășul Rusu?

Ezită puțin, apoi:

— Se întîmplă, la aprecieri.

— Cum, la aprecieri?

Nu răspunde. Își frînge mîinile, își netezește șapca, strivește cu talpa un muc de țigară imaginar. Insistăm. Într-un tîrziu:

— Așa, la aprecieri. Adică îi trage la răspundere pentru orice greșeală pe Viorel, căpitanul echipei. Dar eu nu sînt de acord, pentru că toți trebuie să răspundă, nu unul singur.

— Viorel este cel mai bun fotbalist voi?

— Este foarte bun, dar libero-ul Mirica ar merita să fie căpitan. Pentru că jocă fără greșeală și este cel mai disciplinat.

— Citești presa sportivă?

— Da.

— Pe ce-ți cad ochii întîi și-ntîi, cînd deschizi ziarul de luni?

— Pe numărul șuturilor.

— Cu cîrcei joc e mai important în fotbal? Pregătirea fizică sau cea tehnică?

— Deșă la antrenament îmi place jocul și nu „turele", condiția fizică e mai importantă. Barcelona se plînge că Steaua fiindcă are o condiție fizică deosebită. N-am putut să-mi dau seama dacă jocă așa, dar știu sau cu patru fundași. Toată lumea circulă.

— Ai adus pînă acum vreun prieten la „centru"?

— Am vrut să aduc un portar. Pe Norocel Cordoș. Dar finalt, sărea cu o mîță. Dar nu l-au lăsat părinții.

— Învăța prost?

— Nu, era premiantul clasei.

— Ce zici, intră „Progresul" în A?

— Nu cred că intră. Deși aș vrea. Chimia Rm. Vîlcea e mai bună. Progresul ar intra dacă ar avea încă o extremă ca Apostol și un atacant central energic.

— Dar „naționala" se califică?

— Se califică. Dar eu zic că trebuie băgat Dobrin, în locul lui Zamfir, care a jucat slab cu Barcelona.

— De ce tocmai Dobrin?

— Are o mare experiență.

— Faci și alte sporturi?

— Am fost înscris la tir, la Casa pionierilor, dar jucam tenis de masă. Și-apoi, am terminat un loc anume să tragem cu pușca. Am ocupat un loc doi pe sector. Acum nu mai mai duc. Nu mai am timp.

— La școală faci sport?

— Cu cercul de la mai important în fotbal? Pregătirea fizică sau cea tehnică?